

Przez Pielgrzymy, Słonecznik i krawędź Kotłów.

Przez Pielgrzymy, Słonecznik i krawędź Kotłów.

Trasa: Rozdroże Łomnickie (ok. 785 m n.p.m.) - Doliną Płasawy - Polana - [Pielgrzymy](#) - [Słonecznik](#) - Krawędź Kotła Wielkiego i Małego Stawu - Spalona Strażnica (ok. 1430 m n.p.m.) - [Strzecha Akademicka](#) - Rozdroże Łomnickie.

Szlaki: zielony, żółty, czerwony, niebieski, żółty

Czas przejścia: tam - około 3,30-4,00 godz.; z powrotem - około 3,30-4,00 godz

Różnica poziomów: 645 metry

Punkty GOT: 24/24 punktów

Rozdroże Łomnickie. Dawniej w tym miejscu w XVII-XVIII wieku znajdowała się Abrahamowa Dolina na której wypalano węgiel drzewny. Dzisiaj poza rozdrożem kilku dróg, mamy kilkumetrowej wysokości zapórę przeciwrumszową na Łomnicy z lat 1910-15 zwaną Dzikim Wodospadem. Poniżej szosy w potoku Łomnica znajduje się duży marmit o średnicy 0,8 metra i głębokości ok. 2 metrów. Na prawo w kierunku miasta znajduje się miejsce zaburzenia grawitacji.

Przechodzimy szlakiem zielonym do góry. Po pewnym czasie dostrzegamy fragmenty starego toru saneczkowego. Jednym szlakiem wciągano konikiem sanie na górę, a drugim, równoległym, czasem oddzielnym zielenią, zjeżdżano. Patent warto powtórzyć obecnie. W dolinie Płasawy, którą mamy po lewej stronie, znajdował się legendarna budowla zwana Pańskim Domem. Obecnie są prowadzone badania, które mogłyby potwierdzić istnienie najwyżej położonego zamku w Polsce. Po lewej ładny punkt widokowy przy skałce Turek. Po pewnym czasie dochodzimy do Polany (ok. 1050-1100 m n.p.m.).

Jest to duża śródleśna polana, na której w XVII wieku powstała osada kurzacka związana z kowarskim ośrodkiem górniczym. W późniejszym okresie zamieszkali tu pasterze, których domy służyły czasem jako schrony dla turystów. W 1870 roku powstało tu [schronisko](#) Schlingelbaude, a następnie w zachodniej części Polany, przy skałkach Kotkach, zabudowania zwane Hasenbaude. Na Polanie znajdowało się jeszcze trzecie [schronisko](#). Futor, opuszczone w 1954 roku. Schronisko im. Bronka Czecha (dawne Schlingelbaude) spłonęło w 1966 roku. Powyżej nad Kotleń Wielkiego Stawu (na lewo od dobrze widocznej skały zwanej Słonecznik) stało kolejne [schronisko](#), Księcia Henryka Pobożnego, które spłonęło w 1947 roku.

Za miejscem odpoczynku w d. schronisku Futor kierujemy się w prawo zgodnie ze szlakiem żółtym. Wkrótce, po prawej stronie, mijamy skałki Kotki. Po wejściu do lasu strome podejście, za chwilę dochodzimy do szlaku zielonego /Ścieżki nad Reglami/, my jednak jeszcze chwilę podążamy w górę i dochodzimy do grupy skalnej [Pielgrzymy](#) (ok. 1204 m n.p.m.).

Jedna z najpopularniejszych i najpiękniejszych grup skalnych w całych Sudetach. Trzy skały granitowe osiągając do 27 metrów wysokości są uważane za najwyższe w Karkonoszach. Na powierzchni skał kociołki wietrzeniowe. Dalsza droga to żmudne podejście przez wysoką kosodrzewinę. [Słonecznik](#), mający ok. 12,5 metrów wysokości jest jedną z najbardziej widokowych grup skalnych w Karkonoszach. Położony na wysokości 1423 m n.p.m. jest doskonałym punktem orientacyjnym północnej części gór i swoistym zegarem słonecznym.

Przechodzimy w lewo szlakiem czerwonym do miejsca dawnego schroniska.

Z inicjatywy RGW /Towarzystwa Karkonoskiego/ w 1889 roku powstało [schronisko](#) Prinz-Heinrich-Baude (1420 m n.p.m.). Było to dosyć nowoczesne [schronisko](#) zlokalizowane w dwóch budynkach, posiadało 70 miejsc w 30 pokojach. Dużą popularnością cieszyły się na początku XX wieku zjazdy rozpoczynającym się tu torem saneczkowym do [Karpacza](#), a czasem nawet do Miłkowa. Spłonęło przed ponownym uruchomieniem, w zimie 1946/7. *Dalsze przejście prowadzi szlakiem czerwonym nad krawędzią Kotła Wielkiego Stawu. W okresie zimowym przejście jedynie trasą tyczkowaną, nieco oddaloną od niebezpiecznej części kotłów.*

Przez Pielgrzymy, Słonecznik i k...

Wielki Staw jest największym zbiornikiem wodnym (8,32 ha oraz 24,4 m. głębokości) w Karkonoszach. W wielu miejscach kotła zachowały się gołoborza będąca efektem wietrzenia mrozowego. Wiosną, na krawędzi kottów pojawiają się drobne różowe kwiaty pierwiosnki maleńkiej. Na szczególną uwagę zasługują relikty polodowcowe m.in. gnidosz sudecki i wierzba lapońska. Powierzchnia Małego Stawu wynosi 2,89 ha, głębokość 7,3 metra, a sam kocioł jest największy w całych Polskich Karkonoszach. W wodzie żyje reliktowy ślimak wirek słodkowodny. Za schroniskiem [Samotnia](#) widzimy wielki, blisko 60 metrowy wał morenowy, a poniżej meandrującą Łomnicę.

Po pewnym czasie oddalamy się od kottów dochodząc do węzła szlaków przy Spalonej Strażnicy. Skręcamy w lewo w dół szlakiem niebieskim i po dłuższej chwili dochodząc do Polany Złotówki.

Schronisko [Strzecha Akademicka](#) d. Hampelbaude (1258 m n.p.m.) znajduje się na Polanie Złotówka, na której już od początków XVII wieku istniały zabudowania, prawdopodobnie pasterskie budy. Od XVIII wieku tutejsze [schronisko](#) było najpopularniejsze w całych Karkonoszach. Obecny budynek powstał w latach 1906 i 1912. Dzisiaj jest to największe [schronisko](#) w Polskich Karkonoszach. Posiada ok. 160 miejsc w 56 pokojach.

Teraz kierujemy się w dół brukowaną drogą, a po ok. 100 metrach opuszczamy ją idąc prosto szlakiem żółtym. Ta stroma droga to dawny [tor saneczkowy](#). Po chwili przed nami panoramy Kottów Wielkiego i Małego Stawu oraz widok na Polanę. Niebawem, gdy droga ponownie osiąga las, po stronie prawej przy szlaku skałka z płaskorzeźbą saneczkarza. Po chwili most na Białym Potoku, który obok wpada do Łomnicy. Dobrą i łagodną leśną drogą dochodzimy do Rozdroża Łomnickiego, obok Dzikiego Wodospadu.